

komen en jij was zo trots op hen.

Maar ook voor jouw familie en je vrienden was jij een hulp en altijd zette je met hartelijke gastvrijheid de deur ver open.

Jij was een vrouw, die begaan was met de noden van de medemens en met iedereen meeleeftde. De L.V.B. had een zeer speciale plaats in je hart. Lieve Mam, toen we hoorden dat je ongeneeslijk ziek was, waren we erg verdrietig. Je hebt gevochten met alle moed en kracht die je je had, omdat je Pap en ons allen niet achter wilde laten.

Bedankt Mam, want alleen wij weten wat voor een geluk het is om zó een vrouw, moeder en oma te hebben gehad.

Voor Uw blijken van medeleven, ondervonden bij de ziekte, het overlijden en de begrafenis van mijn lieve vrouw, onze dierbare moeder en oma betuigen wij U allen onze oprechte dank.

Pap en de kinderen.

De plechtige zeswekendienst wordt gehouden op zondag 9 oktober a.s. om 10.30 uur in de parochiekerk te Maria-Hoop.

*Maria
van peys, van troost
en hulpe, tegen alle
verwoestingen onzer vijanden.
Bid voor ons.*

Ter dankbare herinnering aan

Cisca Cloudt

echtgenote van

Wiel Mestrom

*Begiftigd met de ere-medaille
verbonden aan de Orde van Oranje Nassau.*

De dierbare overledene werd geboren te Echt op 17 september 1921 en overleed voorzien van het Sacrament der zieken 28 augustus te Maria-Hoop. Na een plechtige Eucharistieviering in de parochiekerk van de Moeder der H. Hoop te Maria-Hoop, werd zij ter ruste gelegd op het kerkhof aldaar 31 augustus d.o.v.

De dood is van geen betekenis,
ik ben alleen verhuisd,
ik blijf, die ik was en jullie ook.
Wat wij voor elkaar betekenden
zal niet veranderen.
Noem mij bij mijn naam
en praat met mij,
zoals jullie gewend waren.
Verander jullie stem niet,

wees niet eenzaam of verdrietig.
Lach zoals wij altijd lachten.
Plaats mij niet op een voetstuk.
Alles blijft voor eeuwig hetzelfde.
Waarom zou men mij vergeten,
nu ik er niet meer ben?
Ik wacht op jullie, niet ver van hier,
heel dichtbij.
Alles is goed.

Zoals Mam zoveel dingen voor ons regelde, zo heeft ze zelf dit gedicht gekozen om haar gevoelens van dankbaarheid en saamhorigheid jegens Pap en ons te tonen. Jij was voor Pap een steun en toeverlaat. Samen met hem leefde je in grote harmonie, deelde je vreugde en verdriet en was hem behulpzaam in alles.

De boerderij "de Gemma Hoeve" was je leven en jezelf wegcijferend, stond je dag en nacht klaar voor je gezin, dat zoveel voor je betekende. Voor ons, kinderen met hun gezinnen, was je een en al zorgzaamheid. De kleinkinderen vonden steeds een gul onthaal bij je en jij bewaarde hen allen in je hart. Niemand ontging aan je warme aandacht. Jij wist de behoeften van de spontane kinderharten te vervullen. Daarom waren ze blij als ze naar je toe konden